

не те стоплихъ и спасихъ отъ явна смъртъ? — Не, отговорила змията, твоя родъ винаги преследва моите събрата. Ако сега азъ те пощада, ти или другъ нѣкогь ще ме убие.

— Не! Кълна се въ Аллаха, казалъ пророкътъ, ти нѣма да направишъ това и протегналъ ржката си къмъ змията, за да я благослови. Въ този моментъ змията го ухапала и избѣгала. Пророкътъ прилепилъ устнитѣ си върху ржката на ухапаното място, изсмукалъ отровата и я изплюъ съ проклятие на земята... На това място после поникнало растение съ лепкави широки листа и тръбести цвѣтове, което после хората нарекли тютюнъ“.

Тютюнътъ е едногодишно растение отъ семейството на барабоя (Соланацее) (отъ сѫщото семейство сѫ: доматитѣ (сини и червени), отровното биле (буренъ), татула, блена (попадийка) — сѫщо бурени и много др.

Тютюнътъ се засѣва чрезъ семена. При поникване, младото растение развива единъ главенъ коренъ и много странични, които не проникватъ на дълбоко въ земята.

Стъблото достига на височина 0.5 до 1.5—2 метра, което е въ зависимост отъ сорта тютюнъ. По стъблото сѫ разположени листата, които биватъ най-различни по форма и голѣмина. Листата сѫ обрасли съ нѣжни космици (трихоми), които изпускатъ едно смолесто, опоително, лепливо вещество. Разположението на листата по стъблото е така, че да не се засѣнчватъ единъ другъ. На брой достигатъ отъ 9 до 45 върху едно растение. Стъблото завършва съ цвѣтие метлица (гл.кар. № 4 или тази на корицата). Цвѣтчетата сѫ въ видъ на тръбички съ чашка отъ петъ-листа и вънче отъ 5 листа страстнали (срасло-вънечни растения). Тичинкитѣ сѫ сѫщо 5.

Плодътъ е валчеста, или малко продълговата кутийка, раздѣлена вънре на 2 до 4 гнѣзда съ много дребни кафяви семенца. Едно растение тютюнъ произвежда до 40 хил. семенца, всички тежащи 30 до 35 грама. (Сто семенца сѫ тежки 0.072 кгр.).

Тютюнътъ се самоопрашва, но яркитѣ му цвѣтове се посещаватъ отъ пчелитѣ, понеже съдѣржатъ сладъкъ нектаръ (медъ събранъ отъ тютюневъ нектаръ е тъменъ и съ специаленъ дъхъ на тютюнъ).